

“Icosàleg” d’escàndols actuals que clamen al cel

written by Lluís Busquets | 26 de novembre de 2018

1) Una persona està en risc de pobresa quan la seva renda anual és inferior a un determinat llindar. La UE ha fixat aquest llindar en el 60% de la mitjana de la renda disponible. El 2015, a Espanya, se situava en 8.011 € per individu (o 16.823 € per una família amb dos nens menors de 14 anys). Segons l’Institut Nacional d’Estadística tenim uns 20 milions de persones per sota d’aquest llindar d’ingressos.

2) Segons l’informe Oxfam Intermon *Una economia para el 99%*, elaborat a partir de les dades d’Eurostat, la mitjana de treballadors amb contracte considerats pobres està entorn del 13%. El 2007, la mitjana era del 10%. La precarització laboral i els baixos salaris expliquen aquest creixement.

3) Segons dades de Credit Suisse, recollits per Oxfam Intermon, només 8 persones, en tot el món, posseeixen la mateixa riquesa que el 50% de la humanitat (3.600 milions de persones). Pitjor: L’1% de la població mundial posseeix la mateixa riquesa que el 99% restant.

4) Segons l’Organització Mundial de la Salut, la pobresa energètica es defineix com la incapacitat de proveir satisfactòriament les necessitats energètiques, com ara mantenir l’habitatge entre 18-21 graus a l’hivern i per sota dels 25 a l’estiu. Segons l’INE (2015), l’11% de les llars espanyoles (5,1 milions de persones) es declara incapaç de mantenir l’habitatge en aquests registres.

5) Segons el Baròmetre de la Infància (2015) elaborat per *Save the Children*, la mitjana de menors d’edat amb risc de pobresa a Espanya és del 29,6%, la qual cosa suposa un total de 2.460.000 nens i nenes.

6) Segons l'informe *Tendencias globales. Desplazamiento forzado en 2015*, elaborat per l'ACNUR, el 2015, cada minut, 24 persones van haver d'abandonar la seva llar en tot el món. El 2015 s'arribà als 65,3 milions de refugiats, la xifra més alta des de la Segona Guerra Mundial (no dispo de dades posteriors, però ben segur que la xifra s'ha superat).

7) Segons l'ACNUR més de la meitat de refugiats (51%) són menors de 18 anys.

8) Quan es busca refugi, els desplaçaments es fan a països més segurs i amb millors possibilitats de supervivència econòmica. Però és fals que la mitjana de refugiats sota el mandat de l'ACNUR siguin acollits per països rics; el 86% de desplaçats són acollits per països en vies de desenvolupament. Pel nombre d'acollits, els cinc primers països del rànquing són aquests: Turquia, Pakistan, Iran, Jordània i Kènia.

9) Fruit de les actuals polítiques frontereres europees, el 2015 s'establí un rècord de persones que moriren ofegades per intentar creuar el Mediterrani. Segons dades de la *Comisión Española de Ayuda al Refugiado* (CEAR), des de l'any 2000, més de 37.000 persones han perdut la vida tractant de cercar refugi a Europa. El papa Francesc s'exclamà a Lampedusa: "*Questo è una vergogna!*" Una vergonya de la humanitat.

10) Donald Trump anuncià la construcció d'un mur de 1.609 km entre els EUA i Mèxic, fet que originà una indignació mundial. Però Amnistia Internacional revelà el 2016 que a la UE hi ha construïts 235 km de murs fronterers, amb una despesa de 175 M €. N'hi ha entre Hongria i Sèrbia (175 km), entre Bulgària i Turquia (30 km ampliables a 130), entre Grècia i Turquia (11 km) i a les fronteres espanyoles de Ceuta i Melilla amb el Marroc (18,7 km). Segons dades fetes per l'agència Reuters, estan planificats a Europa 1.200 km de mur més, amb un cost de 500 M €. I signem l'art 13 de la Declaració de Drets humans sense vergonya: "1) Tota persona té dret a circular lliurement i a triar la seva residència dins les fronteres de cada Estat.

2) Tota persona té dret o sortir de qualsevol país, àdhuc el propi, i a retornar-hi.

11) Es diu amb rotunditat que el canvi climàtic i la crisi ecològica són un dels grans reptes de la humanitat actual. Segons B. Leon a *El cambio climático en los medios: una visión pluridimensional* –dins *Periodismo, medios de comunicación y cambio climático* (Salamanca: Comunicación Social Ed. y P., 2014)–, només un 0,2% s'ocupen d'aquesta temàtica a diaris i televisions!

12) Entre 1880 i 2012 la temperatura mundial augmentà 0,85 °C. Segons les previsions del Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic, fins al 2100, donada la concentració i contínues emissions de gasos d'efecte hivernacle, probablement superarà 1,5 °C, en gairebé tots els escenaris, per bé que els més pessimistes preveuen que s'arribi als 4,8 °C. Segons l'*Informe para los Objetivos del Desarrollo Sostenible* de l'ONU, seguirà el desgel i l'escalfament dels oceans; es preveu una elevació mitjana del nivell del mar d'entre 24 i 30 cm per al 2065 i, entre 40 i 63 cm per al 2100.

13) Segons el mateix Informe, 795 milions de persones (una de cada 9) no disposen d'alimentació suficient per dur una vida saludable i activa. La deficient nutrició provoca el 45% de morts en nens menors de 5 anys (3,1 milions de nens a l'any).

14) Segons l'ACNUR i la *Platform Disaster Displacement*, en els 50 anys vinents entre 250 milions i 1000 milions de persones podrien veure's obligades a desplaçar-se a causa de desastres provocats pel canvi climàtic (huracans, sequeres, inundacions ...).

15) Segons l'estudi de *Small Arms Survey, Femicidio: un problema global*, cada any, entorn de 66.000 dones i nenes són assassinades al món per raons de gènere.

16) Dels 22 milions de persones al món víctimes de treballs

forçats en règim d'esclavitud, 11,4 milions són dones i nenes i 9,5 milions, homes i nens. Segons l'OIT, el treball domèstic, l'agricultura, la construcció, la manufactura i l'entreteniment són els sectors més afectats.

17) L'any 2015 es van denunciar a Espanya 1.227 violacions de dones, sense comptar les que no ho van denunciar. Segons el Ministeri de l'Interior aquell any el nombre de delictes contra la llibertat sexual superà la barrera dels 9.000.

18) Segons dades de la Comissió Europea, de mitjana, a Espanya, les dones cobren un 16,3% menys que els homes. Això significa que les dones treballen gratis 59 dies l'any.

19) Segons Santiago Niño Becerra, Catalunya té un dèficit interregional acumulat des de 1980 de més de 570.000 milions €, dues vegades i mitja el PIB de Catalunya del 2016. S'imaginem el que hauríem pogut fer amb aquests diners estafats al llarg dels anys?

20) Segons el mateix economista, Catalunya aporta a l'Estat 16.000 milions més del que rep, la qual cosa es tradueix en el fet que Catalunya compti amb 23 punts menys de recursos per habitant en relació al PIB que cada resident a Catalunya genera, la qual cosa porta Catalunya a quedar en una situació, després d'aportar i rebre, molt pitjor del que queden altres regions després de rebre (*L'econòmic*, 14-I-2018).

Sense comentaris.

□□□